

ಒಮ್ಮೆ ಮೆರಿಟ್ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಡಿಗ್ರಿಗಳಿಂದ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಆಚೆಹೋಗಿ
ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ,
ಹಿಂದುಳಿದವರೂ ಹರಿಜನರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗಿಂತ ನೂರುಪಾಲು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೆಂದು
ಸಾಬೀತು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾದಾಗ ಮೀಸಲಾತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಇದನ್ನೇ, ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನಲ್ಲ.

- ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ

ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವುದು

ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ಬಹಳ ಬೇಗ, ತಾನಿನ್ನೂ
ಯುವಕನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ತಂದೆ ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ
ಕುವೆಂಪು ಅವರ ನೆರಳಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದರು. ತಮ್ಮನ್ನೇ ತಾವು ಕನ್ನಡದ
ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಬರಹಗಾರರಾಗಿ, ತನ್ನ ಕಾಲದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಚಿಂತಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿ
ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ಕುವೆಂಪು ಅವರಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ಚಿಂತಕರಾಗಿದ್ದ
ರಾಮಮನೋಹರ ಲೋಹಿಯಾ ಮತ್ತು ಶಾಂತವೇರಿ ಗೋಪಾಲಗೌಡರ ಗಾಢ
ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕೃಷಿಕನಿದ್ದ, ಪರಿಸರವಾದಿಯಿದ್ದ
ಹಾಗೂ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕನಿದ್ದ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಅವರದೊಂದು ಬಹುಮುಖ
ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಭಿನ್ನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆದ ಅವರ
ಬರಹಗಳು ನೆಲಮೂಲತ್ವದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದವು.

ಅವರು ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಗಾಲಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಲಿ ಸೇರಲು
ಬಯಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಣ, ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಸಂಗೀತದಂತಹ ವ್ಯಾಪಕ
ಆಸಕ್ತಿ, ಅಭಿರುಚಿಗಳು ಅವರ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದವು. ಕ್ಯಾಮೆರಾದ
ಹಿಂದಿನಿಂದ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕನೊಬ್ಬ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿಯುವಂತೆ, ಅವರು
ಬದುಕಿನ ಚಿತ್ರಣಗಳನ್ನು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದಿದ್ದರು. ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವುದೇ

ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ವಿಭಿನ್ನ ಆಯಾಮದಿಂದ ಅನನ್ಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಕೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಬರವಣಿಗೆಗಳು ಇನ್ನಿತರ ಹಲವಾರು ಸಂಗತಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜಕೀಯ, ರೈತರ ಹೋರಾಟ, ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜಾತಿ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರ ಕಾಳಜಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು. 2012ರಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನವು ಅವರ ಲೇಖನ ಸರಣಿಗಳನ್ನು 'ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳು' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕುರಿತ ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ.

ಹಳ್ಳಿಯ ಮತ್ತು ನಗರದ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಿಗೆ, ಬಡ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರ ನಡುವಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಅಸಮಾನತೆಯು ಕೇವಲ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ಕಾರಣದಿಂದಷ್ಟೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು.

'ಮೆರಿಟ್' ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮರುವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದು ಹೀಗೆ:

ಒಮ್ಮೆ ಮೆರಿಟ್ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಡಿಗ್ರಿಗಳಿಂದ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಆಚೆಹೋಗಿ ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಹಿಂದುಳಿದವರೂ ಹರಿಜನರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗಿಂತ ನೂರುಪಾಲು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೆಂದು ಸಾಬೀತು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೌಶಲ್ಯಕ್ಕೆ ಭಾರತ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಈಗ ನಾವು ಯಾರನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ ಅವರಿಂದ. ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಶ್ರಮಗಳು ಮೆರಿಟ್ ಆದರೆ ಮೀಸಲಾತಿಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದು ಇದನ್ನೇ, ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಅವರ ನಿಲುವುಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲಕರವಾದ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತಹದಾಗಿವೆ. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ತನ್ನದು ಎನ್ನುವ ದೇಶಿ ಭಾಷೆಯ ಕುರಿತಾದ ಅಂಧಾಭಿಮಾನ ಹಾಗೂ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲಿನ ವಿವೇಚನಾರಹಿತ ವ್ಯಾಮೋಹಗಳೆರಡೂ ಹಾನಿಕರ ಎಂದು ತೇಜಸ್ವಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲನೆಯದು ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನನ್ನು ಭಾವುಕನನ್ನಾಗಿ

ಮಾಡಿದರೆ, ಎರಡನೆಯದು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಂತಹ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಲು, ಸಂವಹಿಸಲು, ವ್ಯವಹರಿಸಲು, ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಹಾಗೂ ಒಂದು ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ದಾಟಿಸಲು ಸಾಧನವಾಗಿ ಬಳಸುವ ಮಧ್ಯಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಈ ತಾರ್ಕಿಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯು ಬೋಧನೆಯ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರಬೇಕು ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದ ಪ್ರತಿಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು.

2014ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆದೇಶವು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಪೋಷಕರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತೆರವುಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯು ಸಿಗುವಂತೆ ಸಂವಿಧಾನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರುವ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳೆರಡೂ ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ ತಳಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ತಂದುಕೊಡುವುದು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ಸಂವಾದಕ್ಕೆ ನಾವಿನ್ನೂ ಕೇವಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯೊಂದರ ಮೇಲೆಯೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೇವೆ. ದೇಸಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸದಿರುವ ಕಾರಣ ನಾವು ಬೌದ್ಧಿಕ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜೊತೆಗೆ, ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಕಲಿಕೆ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇವೆ, ಅಪಮೌಲ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಚಿವಾಲಯದ ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ವಿಜಯರಾಘವನ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಇತ್ತೀಚಿನ ಒಂದು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಭಾಷಿಕವಾದ ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಗಣಿತ (ಎಸ್‌ಟಿಇಎಂ) ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿನ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಆಕರ್ಷಕಗೊಳಿಸುವುದರ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿರುವುದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರರ್ಥ, ನಾವು ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಚರ್ಚೆ-ಸಂವಾದಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ಈ

ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜರ್ಮನಿ, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಅಥವಾ ಹಾಲೆಂಡ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೃಷಿಕ, ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ, ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಅತ್ಯಂತ ತಲಸ್ತರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬೇಕು.

ವಿವಿಧ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ, ಅದರಲ್ಲೂ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನ ಮಹತ್ವವನ್ನರಿತಿದ್ದ ತೇಜಸ್ವಿಯವರು ಅದರ ಕಲಿಕೆಗೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಕೆಳಗಿನ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ.

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪರಿಚ್ಛೇಗಾಲಿ, ಪದವಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಕಲಿಸದೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನಷ್ಟೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಯಾವೊಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಲಿ, ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನಾಗಲಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅ,ಆ,ಇ,ಈ-ಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಕಲಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನಗೆ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದಲ್ಲಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಿ ಕಲಿಯಬಹುದಲ್ಲವೆ? ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವಾಗ ಯಾವ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು? ಹೇಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು? ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆ ಏನಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ವಾದಗಳ ಬದಲಾಗಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವವನ ಭಾಷಾ ಪ್ರೌಢಿಮೆಗಿಂತ ಅವನ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯೇ ಒರೆಗಲ್ಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಲಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕಾಗಲಿ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡದೆ ಪರಿಚಿತ ಪದಗಳನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಟಿವಿ ಮುಂತಾದ ಯಾವುದೇ ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ (ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಫೇಸ್‌ಬುಕ್, ವಾಟ್ಸ್‌ಆಪ್, ಟ್ವಿಟರ್, ಇನ್ಸ್ಟಾಗ್ರಾಮ್ ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮ ವೇದಿಕೆಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬಹುದು - ಲೇ.) ಮರುಳಾಗಿ ವ್ಯಸನಿಗಳಾಗುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ತೇಜಸ್ವಿ ಮನಗಂಡಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಈಚೆಗೆ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿನ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬಳಸತೊಡಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಾ?... ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ

ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವುದು

ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಅರ್ಧಕೃಷ್ಣ ಮಕ್ಕಳೇ ಟಿವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದು ಸುಲಭ.

ಇದು ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡವರೆನ್ನದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತದೆಯಾದರೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚು. ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನೋದಿ ವರ್ಣಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ತಾವೇ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸದಾ ಟಿವಿ ಮುಂದೆ ಪಿಳಿಪಿಳಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ ಕೂರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಜೀವನಾನುಭವವೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರೊಡನೆ ಒಂದು ಸಾಲನ್ನೋ ಒಂದು ಪ್ಯಾರಾವನ್ನೋ ಓದಿ ತಾನೇ ತನ್ನ ಜೀವನಾನುಭವದಿಂದ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಟಿವಿ ಸದೃಶ್ಯತೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕೆರಳಿಸುವ ಬದಲು ಅವರನ್ನು ಜೀವನವಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನಲ್ಲೇ ಅನುರಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಆಟವೂ ಇಲ್ಲ, ಪಾಠವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೋಮ್‌ವರ್ಕ್ ಮುಗಿಸಿ ಸೀರಿಯಲ್‌ಗಳನ್ನು, ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಜೀವನವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಈ ಕಠೋರ ವಾಸ್ತವಗಳು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಎಂಥ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ ಯೋಚಿಸಿ..

ಕನ್ನಡದ ಉಳಿವಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಕುರಿತು ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ನಿಲುವು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಸಮೃದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನಪೀಠ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೂ ದೈನಂದಿನ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಹಾರ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಕುತೂಹಲಕರ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಅವರು ಇ-ಆಡಳಿತಕ್ಕಾಗಿ ಚೀನಾ, ಮಲೇಷಿಯಾ, ದಕ್ಷಿಣ ಕೋರಿಯಾ ಹಾಗೂ ಬ್ರೆಝಿಲ್ ದೇಶಗಳು ಹೇಗೆ ಲೈನಕ್ಸ್ ಆಪರೇಟಿಂಗ್ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿವೆಯೋ ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ತಂತ್ರಾಂಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರು.

1980ರ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಯುವ ಬರಹಗಾರರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಹಕಾರಿ ಚಳುವಳಿಯೊಂದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ವಿಚಾರವೊಂದನ್ನೂ ಅವರು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಕೇರಳದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನವನ್ನು ಕೂಡ ಸೆಳೆದಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರವು 1985ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮೊದಲ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೈಗೆಟಕುವ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕೇವಲ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವು ತನ್ನ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದವರು ನಂಬಿದ್ದರು.

ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದ್ದಿಮೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅವರು ತುಂಬಾ ಹಣಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರವು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳ ದೊಡ್ಡ ಜಾಲದ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಲುಪುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಓದುವ ಆಸಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾದ ಹಲವಾರು ಅಕಾಡೆಮಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ ತರಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ಅನುದಾನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಂತಹ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಳಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಲೇಖಕರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಗೌರವಧನವನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರಹವನ್ನೇ ಪೂರ್ಣಾವಧಿ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇದು ಯುವ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ, ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅರಿವಿನ ದಿಗಂತವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಪೂರಕವಾಗುವಂತೆ ಪುಸ್ತಕ, ಪತ್ರಿಕೆ, ನಿಯತಕಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಲು, ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿರುವ ವಿಚಾರ ಸಂಕೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಸಮಾವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯಾಣ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಭರಿಸಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳ್ಳಬೇಕಿವೆ. ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿನಿರೂಪಣಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇವು ಮುನ್ನೆಲೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಆಶಿಸೋಣ.